

Sygn. akt II K 551/17

1 Ds. (...)2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25 stycznia 2018r., 06 marca 2018r., 17 kwietnia 2018r., 29 maja 2018r.

sprawy **G. S. (1) (S.)**

syna T. i B. z d. T.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 września 2017r. w K. przy ul. (...) dokonał kradzieży stojącego przed sklepem roweru m-ki K. (...) o wartości 1000zł, czym działał na szkodę J. M., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 20.09.2011r. sygn. akt II K 380/11 za czyny z art. 279 § 1 k.k. oraz wyrokiem z dnia 06.03.2015r. sygn. akt II K 628/14 za czyny z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat, którą ostatecznie po części odbył okresie od 09.09.2015r. do 13.04.2017r.

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **G. S. (1)** za winnego tego, że w dniu 29 września 2017r. w K., przy ul. (...), zabrał w celu przywłaszczenia stojący przed sklepem rower m-ki K. (...) o wartości 1000zł, czym działał na szkodę J. M., tj. popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu, na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności, okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 29 września 2017r. (godz. 20.30) do dnia 01 października 2017r. (godz. 11.00);

III. przyznaje adw. A. K. od Skarbu Państwa kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze), tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty i zalicza je na rachunek Skarbu Państwa.

SSR Radosław Gluza

. **UZASADNIENIE WYROKU**

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 29 września 2017r. oskarżony G. S. (1) po zakończeniu pracy spożywał alkohol ze znajomymi. W tym dniu oskarżony poruszał się rowerem koloru czerwonego, typu damka, który posiadał zamontowany koszyk.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S. (1), k. 15, 80v – 81.

Okolo godz. 20:00 G. S. (1) pojechał rowerem na ulicę (...) w K.. Oskarżony pozostawił swój jednoślad przed wjazdem do sklepu (...), a następnie udał się do środka aby zrobić zakupy.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S. (1), k. 15, 80v – 81,

zeznania świadka J. M., k. 2 – 3, 81v – 82.

Po krótkim czasie pod sklep (...) przyjechała pokrzywdzona J. M., która poruszała się rowerem górskim m-ki K. (...) o wartości 1.000 zł. Jednoślad ten był koloru czarnego z czerwonymi i pomarańczowymi elementami. Posiadał ramę, której górna rura przebiegała poziomo, miał z tyłu zamontowany koszyk z reklamówką. J. M. postawiła swój rower tuż przy drzwiach do sklepu, po czym weszła do środka.

Dowód:

zeznania świadka J. M., k. 2 – 3, 81v – 82.

kserokopia karty gwarancyjnej wraz z paragonem, k. 5,

wydruk fotografii, k. 89.

W czasie gdy pokrzywdzona stała w kolejce do kasy, G. S. (1) skończył robić zakupy i opuścił sklep. Oskarżony chwycił pozostawiony przez J. M. rower i udał się w kierunku miejscowości W..

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S. (1), k. 15, 80v – 81,

zeznania świadka J. M., k. 2 – 3, 81v – 82.

zeznania świadka M. F., k. 90v.

Po kilku minutach pokrzywdzona wyszła ze sklepu i stwierdziła brak swojego roweru. Zawiadomiła o tym fakcie Policję, a następnie wraz funkcjonariuszami M. M. i D. P. udała się radiowozem na poszukiwania jednoślada. Poruszając się w stronę W., za torami kolejowymi, J. M. zauważyła G. S. (1) stojącego z należącym do niej rowerem. Na widok policjantów oskarżony odrzucił rower i zaczął uciekać, lecz został ujęty.

Dowód:

zeznania świadka J. M., k. 2 – 3, 81v – 82.

zeznania świadka D. P., k. 26, 82,

zeznania świadka M. M., k. 82v.

G. S. (1) znajdował się w stanie nietrzeźwości, mając 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

protokół użycia alkometru, k. 10.

Oskarżony G. S. (1) ma 34 lata, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Obecnie przebywa w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego G. S. (1), k. 15, 80v – 81,

notatka urzędowa na podstawie art. 213 § 1 k.p.k., k. 24.

G. S. (1) był w przeszłości karany sędownie za kradzieże sklepowe na terenie W.. B. (...) oraz przestępstwa z art. 197 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k., art. 207 § 1 k.k., na kary pozbawienia wolności z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Dowód:

informacja z K., k. 20 – 23,

kserokopie wyroków, k. 27 – 33.

Oskarżony w toku całego postępowania nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w czasie zdarzenia był w stanie nietrzeźwości i musiał pomylić rower pokrzywdzonej, z tym, którym się poruszał. Podał, iż z powodu alkoholu nie pamięta przebiegu zdarzenia i dowiedział się o nim od funkcjonariuszy Policji, na drugi dzień po zatrzymaniu.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd oparł się na wiarygodnych dowodach o charakterze osobowym w postaci zeznań świadków J. M., D. P., M. M. oraz M. F.. Sąd wziął ponadto pod uwagę dowody o charakterze materialnym wymienione w pierwszej części uzasadnienia, co do których poprawności i rzetelności nie miał jakichkolwiek zastrzeżeń.

Jako nie zasługujące na uwzględnienie, sąd ocenił natomiast wyjaśnienia złożone przez G. S. (1). Odmawiając wiary oskarżonemu, sąd uznał że rower pokrzywdzonej w tak istotnym stopniu różnił się od jednośladu użytkowanego przez G. S. (1), że nie było możliwości pomyłki w tym zakresie z jego strony. Powyższego stwierdzenia nie zmienia fakt, iż G. S. (1) znajdował się w krytycznym czasie pod wpływem alkoholu. Zdaniem sądu zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego stwierdzona urządzeniem kontrolno – pomiarowym nie była na takim poziomie aby potwierdzała podaną przez niego wersję zdarzenia, że omyłkowo zabrał on zamiast swojego starego roweru, nowy i drogi rower należący do J. M.. Powyższemu przeczy również zachowanie oskarżonego po tym gdy zauważył funkcjonariuszy Policji, tj. podjęcie próby ucieczki.

Na podstawie analizy wskazanych dowodów sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego G. S. (1) w zakresie zarzucanego mu występku z art. 278 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości. Oskarżony bowiem w dniu 29 września 2017r. przy ul. (...) w Katach (...), zabrał w celu przywłaszczenia rower m-ki K. (...) o wartości 1.000 zł, działając na szkodę J. M.. Czyn oskarżonego był umyślny i zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające bezprawność ani winę.

Sąd dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, w stosunku do tego zarzucanego mu w akcie oskarżenia, eliminując z niej przepis art. 64 § 1 k.k. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia, sąd miał na uwadze to, że skazanie G. S. (1) za przestępstwo podobne z art. 279 § 1 k.k. dotyczyło kary pozbawienia wolności z

warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Odbyta przez oskarżonego kara pozbawienia wolności, którą wskazano w treści stawianego mu zarzutu, została natomiast orzeczona za czyn z art. 207 § 1 k.k.

Sąd wymierzając G. S. (1) karę 3 miesięcy pozbawienia wolności za przypisane mu przestępstwo, baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, które to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Zdaniem sądu kara wymierzona G. S. (2) pozostaje adekwatna do popełnionego przez niego przestępstwa, a w tym uwzględnia wartość roweru, stanowiącego przedmiot popełnionego przestępstwa oraz uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa. W przypadku oskarżonego, powracającego do przestępstwa, nie zachodzą przesłanki przemawiające za celowością orzeczenia kary o charakterze wolnościowym.

Brak było również podstaw do zastosowania wobec oskarżonego warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, z uwagi na jego uprzednią karalność za przestępstwa umyślne na kary pozbawienia wolności.

Sąd w pkt III wyroku przyznał adw. A. K. wynagrodzenie z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu, w stawce minimalnej wynikającej z obowiązujących przepisów, z uwzględnieniem stawki podatku VAT.

Rozstrzygając o kosztach procesu, sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ich ponoszenia, uznając iż jego obecna sytuacja majątkowa uniemożliwia ich wykonanie.

SSR Radosław Gluza